

**ΕΘΝΙΚΟ ΚΑΙ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΚΟ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΑΘΗΝΩΝ**

**ΣΧΟΛΗ: ΝΟΜΙΚΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ**

ΤΜΗΜΑ: ΝΟΜΙΚΗ

**ΕΡΓΑΣΙΑ ΣΤΟ ΜΑΘΗΜΑ:
ΑΤΟΜΙΚΑ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ**

ΘΕΜΑ: ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΓΜΑ

**ΕΠΙΒΛΕΠΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ: ΔΗΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΑΝΔΡΕΑΣ
ΦΟΙΤΗΤΗΣ: ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ**

A.M.1340200600580

ΑΘΗΝΑ 2008

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ.....	3
2. ΟΡΙΣΜΟΣ.....	4
3. ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΗ ΚΑΤΟΧΥΡΩΣΗ ΤΟΥ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ.....	6
4. ΠΗΓΕΣ ΤΟΥ ΑΘΛΗΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ.....	7
5. ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΗ ΚΑΤΟΧΥΡΩΣΗ ΣΕ ΑΛΛΕΣ ΕΝΝΟΜΕΣ ΤΑΞΕΙΣ.....	8
6. ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΦΥΣΙΚΗ ΑΓΩΓΗ.....	9
7. ΦΟΡΕΙΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ.....	10
8. ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΙ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ.....	11
9. ΦΑΡΜΑΚΟΔΙΕΓΕΡΣΗ.....	14
10. ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΙΔΙΟΤΗΤΑ.....	16
11. ΦΙΛΑΘΛΟΣ ΙΔΙΟΤΗΤΑ.....	18
12. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ.....	21
13. ΠΕΡΙΛΗΨΗ.....	22
14. SUMMARY.....	23
15. ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ.....	24
16. ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ.....	25
17. ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.....	32

ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Ο Αθλητισμός είναι ένας θεσμός άρρηκτα συνδεδεμένος με την ανθρώπινη προσωπικότητα και δράση γεγονός που φανερώνεται από δυο σημαντικά γεγονότα.

Πρώτα από όλα είναι από τους θεσμούς που τον ακολουθεί από την αρχαιότητα στο πέρασμα των αιώνων-δίχως ποτέ να τον εγκαταλείψει-ως σήμερα και δεύτερον όλοι οι λαοί και οι άνθρωποι από τα αρχαία χρόνια ως σήμερα έχουν ασχοληθεί με τον αθλητισμό με διάφορους τρόπους ,στοιχείο που αποδεικνύει πως ο αθλητισμός είναι αναπόσπαστο κομμάτι της ανθρώπινης οντότητας. Μάλιστα ο αθλητισμός επιδρά καταλυτικά στην διαμόρφωση και βελτίωση της ανθρώπινης προσωπικότητας σε τέτοιο σημείο ώστε οι αρχαίοι Έλληνες να αντιληφθούν και να εκφράσουν την σημασία του ακριβέστατα σε 5 μόλις λέξεις «*ΝΟΥΣ ΥΓΙΕΙΣ ΕΝ ΣΩΜΑΤΙ ΥΓΙΕΙ*»!Και πράγματι είναι αλήθεια και επιστημονικά αποδεδειγμένο πως με τον αθλητισμό η ανθρώπινη προσωπικότητα βελτιώνεται και ο κάθε άνθρωπος μπορεί να λειτουργήσει καλύτερα στην κοινωνική του ζωή.

Απέναντι σε ένα τόσο σημαντικό θεσμό για τον άνθρωπο δεν θα μπορούσε να μείνει αδιάφορο και το δίκαιο, το οποίο ρυθμίζει κάθε πτυχή της ανθρώπινης δράσης. Μάλιστα ο Έλληνας συνταγματικός νομοθέτης έχει αναγάγει τον αθλητισμό σε συνταγματικό δικαίωμα με την ρύθμιση του άρθρου 16 παρ.9Σ θέλοντας με αυτό τον τρόπο να διασφαλίσει και να προστατέψει τον αθλητισμό από διάφορους κινδύνους ακριβώς όπως και όλα τα άλλα συνταγματικώς κατοχυρωμένα δικαιώματα.

Την ίδια σημασία στον αθλητισμό φαίνεται να δίνουν και άλλα κράτη εκτός από την Ελλάδα-όπως θα δούμε παρακάτω-γιατί είναι φανερό πως ο αθλητισμός συμβάλλει καθοριστικά στην κοινωνική αλληλεγγύη, στην ελεύθερη ανάπτυξη της ανθρώπινης προσωπικότητας στην ανάπτυξη της εγγενούς άμμιλας καθώς και της συλλογικής δράσης αποφεύγοντας

παράλληλα κοινωνικές παθογένειες όπως για παράδειγμα κοινωνική απομόνωση και ατομικότητα, στοιχεία που δεν συνάδουν με την οργανωμένη ανθρώπινη κοινωνία.

Αν και τα τελευταία χρόνια ο αθλητισμός έχει αλλάξει σημαντικά σε σχέση με την αρχαία έννοια που υποδήλωνε το ευ αγωνίζεσαι, την ευγενή άμιλλα ενώ παράλληλα προασπιζόταν την ειρήνη και πλέον έχει μετατραπεί είτε σε αγώνες επίδειξης είτε σε στυγνό επαγγελματισμό και πρωταθλητισμό όπου τον σημαντικότερο ρόλο διαδραματίζει το χρήμα και τα τρόπαια, παρ'όλα αυτά ακόμη διατηρεί πολλά στοιχεία από τη πραγματική του έννοια και γι' αυτό εξακολουθεί να προστατεύεται ως συνταγματικό δικαίωμα.

2. ΟΡΙΣΜΟΣ

Για να μπορέσουμε να καθορίσουμε το νομικό πλαίσιο προστασίας του αθλητισμού χρειάζεται πρώτα να δώσουμε τον ορισμό του αθλητισμού.

Συμφωνά λοιπόν με τον ορισμό που δίνει η αθλητική επιστήμη ως αθλητισμός χαρακτηρίζεται «μια αυτοτελής, αυτόνομη και αυθύπαρκτη κινητική δραστηριότητα, ιστορικά διαμορφωμένη στα πλαίσια της οποίας ο άνθρωπος, συστηματικά και οργανωμένα, αξιοποιεί οριακά καθορισμένα συστήματα φυσικών ασκήσεων με σκοπό τη μεγιστοποίηση των μορφολειτουργικών και ψυχικών του δυνατοτήτων, συγκεκριμενοποιημένων μέσα από την επίδοση που σημειώνεται στα πλαίσια άμεσου ή έμμεσου συναγωνισμού με αντιπάλους»

Παράλληλα όμως δίνεται από την αθλητική επιστήμη και ένας παρεμφερής ορισμός οποίος όμως αφορά περισσότερο τον αθλητισμό ως παιδαγωγική διαδικασία και είναι ο εξής: «Αθλητισμός είναι η συνεχής συστηματική και εξατομικευμένη παιδαγωγική διαδικασία στο πλαίσιο της οποίας επιδιώκεται σταδιακή προσαρμογή του ανθρώπινου οργανισμού σε έντονες φυσικές και ψυχικές προσπάθειες, με τελικό σκοπό την επίτευξη μεγάλων επιδόσεων σε κάποιο άθλημα ή αγώνισμα».

Από τον ορισμό του αθλητισμού συμφωνά με την αθλητική επιστήμη προκύπτουν ορισμένα χαρακτηριστικά του αθλητισμού τα οποία είναι:

1. Η φυσική κίνηση

Φυσική κίνηση υπάρχει όταν καταβάλλεται από τον άνθρωπο δύναμη ταχύτητα αντοχή και επιδεξιότητα η συνδυασμός των ανωτέρω, ακόμη και αν χρησιμοποιούνται τεχνητά μέσα. Εξάλλου στην Ελλάδα έχουν αναγνωριστεί ως αθλητικές δραστηριότητες το σκάκι το μπιλιάρδο και ο μηχανοκίνητος αθλητισμός ακριβώς γιατί αν και χρησιμοποιούνται τεχνητά μέσα η ανθρώπινη δραστηριότητα βρίσκεται σε πρωτεύουσα θέση και δεν παραμερίζεται έναντι των τεχνητών μέσων.

2. Η επιδίωξη της μέγιστης επίδοσης η διάκριση μέσω του αθλητικού ανταγωνισμού

Η φυσική κίνηση από μόνη της δε χαρακτηρίζει τον αθλητισμό, αλλά θα πρέπει επιπλέον αυτή να ασκείται με σκοπό την αύξηση της επίδοσης κατά τέτοιο τρόπο ώστε να απαιτείται η καταβολή εξαιρετικής προσπάθειας. Δραστηριότητες που ως μοναδικό τους σκοπό έχουν π.χ. τη δημιουργία ανθρωπίνων σχέσεων και φιλιών ή την κοινωνική ενσωμάτωση ακόμα και αν εξωτερικά εμφανίζουν τα χαρακτηριστικά των αθλητικών δραστηριοτήτων, δε θα πρέπει να χαρακτηρίζονται ως τέτοιες, αν δε συνοδεύονται από σκοπό βελτίωσης των ατομικών επιδόσεων.

3. Η ύπαρξη κανόνων και συγκεκριμένων οργανωτικών δομών για την τέλεση των αγώνων

Η ύπαρξη οργανωτικών δομών(π.χ. αθλητικά σωματεία,ομοσπονδίες κ.λ.π.)και η τήρηση συγκεκριμένων κανόνων μετατρέπουν ορισμένες δραστηριότητες, οι οποίες είναι μάλλον αντικοινωνικές, σε αθλητισμό όπως οι παλιές πολεμικές τέχνες(καρατε,τζουντο,ταε κβο ντο)και η πυγμαχία

4. η αθλητική δραστηριότητα ως αυτοσκοπός και όχι ως μέσο παραγωγικής διαδικασίας

Χαρακτηριστικό γνώρισμα του αθλητισμού είναι η άσκηση της αθλητικής δραστηριότητας ως αυτόσκοπου και όχι ως μέσου της παραγωγικής διαδικασίας. Στη συγκεκριμένη διαδικασία είναι αναγκαία η διάκριση μεταξύ της επαγγελματικής αθλητικής δραστηριότητας και της αθλητικοφανούς δραστηριότητας. Επαγγελματική αθλητική δραστηριότητα είναι εκείνη όπου για την επίτευξη μέγιστης απόδοσης επιχειρείται μια επαγγελματική οργάνωση, υποδομή και εργασία. Από την άλλη, αθλητικοφανείς δραστηριότητες αποτελούν επαγγέλματα τα οποία απλώς σχετίζονται με τον αθλητισμό οι οποίες όμως σε καμιά περίπτωση δεν είναι αθλήματα αφού, έκτος από τη φυσική κίνηση δεν παρουσιάζουν τα αλλά γνώρισμα του αθλητισμού.

Τέλος άξιο αναφοράς είναι το γεγονός ότι τα κριτήρια αυτά εμφανίζονται ομοιόμορφα, στον ίδιο βαθμό και ένταση στα διάφορα

αθλήματα. Ένας ελάχιστος βαθμός εμφάνισης αυτών των στοιχείων αρκεί προκειμένου να χαρακτηρισουμε μια δραστηριότητα ως αθλητική.

3. ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΗ ΚΑΤΟΧΥΡΩΣΗ ΤΟΥ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ(ΑΡ.16 παρ.9)

Στο Σύνταγμα του 1975 υπάρχει για πρώτη φορά πρόβλεψη του Έλληνα νομοθέτη για την προστασία του αθλητισμού ως συνταγματικό δικαίωμα, το οποίο αναφέρεται στο άρθρο 16 παρ.9 και υπάρχει και στο σημερινό αναθεωρημένο το 2001 Σύνταγμα. Σύμφωνα λοιπόν με τον συντακτικό νομοθέτη «ο αθλητισμός τελεί υπό την προστασία και την ανώτατη εποπτεία του Κράτους».

Το κράτος επιχορηγεί και ελέγχει τις ενώσεις των αθλητικών σωματείων κάθε είδους, όπως νομός ορίζει. Νόμος ορίζει επίσης τη διάθεση των ενισχύσεων που παρέχονται κάθε φορά στις επιχορηγούμενες ενώσεις συμφωνά με τον προορισμό τους».

Αντιλαμβάνεται λοιπόν κανείς πως στόχος και επιδίωξη του νομοθέτη είναι κυρίως η εποπτεία αλλά και η προστασία δηλαδή κάθε κρατική ενέργεια που τείνει στην θεσμική κατοχύρωση, την νομοθετική ρύθμιση και την εφαρμογή προγραμμάτων ανάπτυξης του αθλητισμού. Με άλλα λόγια η προστασία αναφέρεται στην απαίτηση του πολίτη έναντι του κράτους για οικονομική, διοικητική ή νομοθετική παρέμβαση προκειμένου να διευκολύνει την άσκηση και την δραστηριότητα. Με αυτή την έννοια όμως ο νόμος περιλαμβάνει όχι μόνο τα φυσικά πρόσωπα αλλά και τα νομικά πρόσωπα δηλαδή τα σωματεία και τα πρόσωπα που συμμετέχουν σε αυτά ως διοικητικοί παράγοντες. Κατά συνεπεία αν γίνει αυτό δεκτό εγκαθιδρύεται ένα δικαίωμα έναντι του κράτους όχι μονό θετικό(αξίωση για θετικές ενέργειες προστασίας)αλλά και αρνητικό(αξίωση έναντι του κράτους, αφ' ενός για σεβασμό του δικαιώματος για ελεύθερη πρόσβαση, άσκηση, οργάνωση και διοίκηση της αθλητικής δραστηριότητας ,αφ' ετέρου για αποχή του κράτους από οποιαδήποτε παρέμβαση που θα περιόριζε τις παραπάνω ελευθερίες).Έτσι εγκαθιδρύεται ένα όχι μονό κοινωνικό αλλά και ατομικό δικαίωμα για ελεύθερη αθλητική δραστηριότητα.

Υπάρχει ωστόσο και μια άλλη άποψη που υποστηρίζει πως αν και ο αθλητισμός προστατεύεται συνταγματικά ωστόσο δεν υπάρχει ο

πανυγηρικός χαρακτήρας που θα τον κατέτασσε ανάμεσα στα αλλά αγαθά για τα οποία ο πολίτης έχει ατομικό δικαίωμα όπως η κατοικία και το άσυλο. Στην διαμόρφωση αυτής της άποψης ρόλο διαδραματίζει και η συστηματική ερμηνεία του άρθρου 9Σ. Δεν θα πρέπει βέβαια να παραληφθεί η συμπληρωματική σχέση ανάμεσα στα κοινωνικά και ατομικά δικαιώματα καθώς η επιβολή ενός κοινωνικού δικαιώματος που οδηγεί το υποκείμενο στην αξίωση για αποχή από οποιαδήποτε αμφισβήτηση του νομοθετικού ή κοινωνικού κεκτημένου που γεννήθηκε από την αναγνώριση του κοινωνικού δικαιώματος.

Καταλήγουμε επομένως στο συμπέρασμα πως ο αθλητισμός κατοχυρώνεται και ως ατομικό αλλά και ως κοινωνικό δικαίωμα.

4. ΠΗΓΕΣ ΤΟΥ ΑΘΛΗΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

Όπως αναφέραμε και παραπάνω ο αθλητισμός συντροφεύει τον άνθρωπο από την αρχαιότητα έως σήμερα. Παρ' όλα αυτά όμως το αθλητικό δίκαιο είναι σχετικά νέο σε σχέση με άλλα δικάια που έχουν θεσπιστεί πρωτύτερα. Το αθλητικό δίκαιο έχει ως αντικείμενο τον αθλητισμό και τις σωματικές δραστηριότητες, με τεραστία κοινωνική, πολιτιστική και παιδευτική σημασία. όπως για όλα τα είδη του δικαίου έτσι ακριβώς και για το αθλητικό υφίστανται κάποιες πηγές του δικαίου.

Στην ελληνική έννομη τάξη η ιεραρχία των κανόνων δικαίου διαμορφώνεται με τον παρακάτω τρόπο. Πρώτα από όλα στην κορυφή της «πυραμίδας» των πηγών του αθλητικού δικαίου βρίσκονται οι κανόνες του ευρωπαϊκού δικαίου, με βάση την συνθήκη της ρώμης και των μέχρι σήμερα τροποποιήσεων της, που έχουν άμεση εφαρμογή συμφωνά με το άρθρο 28 παρ.3 του Συντάγματος. Εν συνέχεια ακολουθούν ιεραρχικά το σύνταγμα με την τυπική έννοια και συμπληρωματικά έθιμα, οι γενικά παραδεκτοί κανόνες διεθνούς δικαίου, οι κανόνες που κατά το Σύνταγμα έχουν αυξημένη τυπική ισχύ, οι κανόνες κανονιστικών ή διοικητικών πράξεων που εκδοθήκαν με αποκλειστική αρμοδιότητα που δίνει κατευθείαν το Σύνταγμα, οι κανόνες των νομοθετικών πράξεων-νομός, το σύνολο των κανόνων δικαίου, οι κανόνες οργανωτικών διαταγμάτων, οι κανόνες κανονιστικών διαταγμάτων με νομοθετική εξουσιοδότηση και τέλος οι κανόνες πράξεων που εκδοθήκαν από όργανα διοικητικά με αντίστοιχη αρμοδιότητα κατά νομοθετική εξουσιοδότηση όπως είναι οι Υπουργικές αποφάσεις και οι πράξεις των Νομαρχών.

Το Σύνταγμα, ως κορυφαίος εθνικός κανόνας δικαίου που αναφέρεται σε θέματα της φυσικής αγωγής και του αθλητισμού, αποτελεί την μείζονα

πηγή αθλητικού δικαίου. Πιο συγκεκριμένα το άρθρο 16 παρ.2 προσδιορίζει την φυσική αγωγή των Ελλήνων στο πλαίσιο της παιδείας και η παρ.9 του ίδιου άρθρου προβλέπει τα του αθλητισμού.

5. ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΗ ΚΑΤΟΧΥΡΩΣΗ ΣΕ ΑΛΛΕΣ ΕΝΝΟΜΕΣ ΤΑΞΕΙΣ

Η αναγνώριση του αθλητισμού αλλά και η προστασία του ως συνταγματικός θεσμός δεν αποτελεί ελληνική πρωτοτυπία αλλά αντιθέτως υπάρχει συνταγματική πρόβλεψη για την προστασία του και από αλλά κράτη όπως είναι η Ισπανία, η Πορτογαλία, η Λιθουανία Ελβετία καθώς και η Πολωνία.

Ενδεικτικά αναφέρουμε το αρθρο43 παρ.3 του ισπανικού συντάγματος του 1978 το οποίο περιλαμβάνεται στο κεφαλαίο περί των βασικών αρχών της κοινωνικής και οικονομικής πολιτικής και αναφέρεται το εξής: «Οι δημοσιές εξουσίες στηρίζουν την υγιεινή αγωγή , την φυσική αγωγή και τον αθλητισμό. Επίσης στηρίζουν την εύλογη χρήση του περιβάλλοντος». Περαιτέρω, με άρθρο 148 παρ. 1 του ίδιου συντάγματος, όπου γίνεται η κατανομή των αρμοδιοτήτων μεταξύ κεντρικής εξουσίας και περιφέρειας ορίζεται σαφώς ότι οι αυτόνομες περιφέρειες έχουν αρμοδιότητα για την προαγωγή και ανάπτυξη του αθλητισμού.

Επίσης στην Πορτογαλία συμφωνά με το άρθρο 79 παρ. 1 του συνταγματος του 1979 όπως αυτό τροποποιήθηκε και ισχύει τους συνταγματικούς νομούς 1/1982 και 1/1989 αναγνωρίζεται η συμμετοχή των πολιτών στη φυσική αγωγή και τον αθλητισμό ως συνταγματικά προστατευμένο δικαίωμα. Ακόμη η παράγραφος 2 του ίδιου άρθρου αναγνωρίζει ρητά την ανάπτυξη, προαγωγή και διάδοση του αθλητισμού και της φυσικής αγωγής, καθώς και για την πρόληψη και καταστολή της βίας που σχετίζεται με τον αθλητισμό. Το άρθρο αναφέρεται με σαφήνεια στο δικαίωμα των πολιτών για φυσική αγωγή και αθλητισμό, καθώς και στην υποχρέωση του κράτους για συνεργασία με τα εκπαιδευτικά ιδρύματα, τα αθλητικά σωματειακά τους λοιπούς αθλητικούς φορείς με σκοπό την ανάπτυξη του αθλητισμού και την πάταξη της βίας στα γήπεδα και στις αθλητικές εκδηλώσεις.

Επιπρόσθετα στο λιθουανικό σύνταγμα υπάρχει προβεί και ρύθμιση για την προστασία του αθλητισμού στο άρθρο 53 παρ.2 του Συντάγματος του 1992, στο έλαλδετικό σύνταγμα του 2004 στη\o άρθρο 68 και στο πολωνικό του1997 στο αρθρο68 παρ.5.

Πρέπει τέλος να τονιστεί πως για τον αθλητισμό ενδιαφέρον έχει επιδείξει και η διεθνής συνολικά κοινότητα με την αναφορά που γίνεται στον διεθνή καταστατικό χάρτη του αθλητισμού της UNESCO.

6. ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΦΥΣΙΚΗ ΑΓΩΓΗ

Στο άρθρο 16 του Συντάγματος γίνεται αναφορά όχι μόνο στον αθλητισμό αλλά στις υπόλοιπες παραγράφους ο νομοθέτης ρυθμίζει έναν άλλο σημαντικότερο τομέα της κοινωνικής ζωής όπως είναι η παιδεία. Όπως γίνεται αντιληπτό ο νομοθέτης διακρίνει την σωματική δραστηριότητα σε δυο είδη:

- a) Την αθλητική δραστηριότητα ως τμήμα της παιδείας που παρέχεται απευθείας από το κράτος και στοχεύει στην τέλεια ανάπτυξη της προσωπικότητας και
- b) Την σωματική δραστηριότητα ως αθλητισμός, υπόθεση του καθενός στην κοινωνική συμβίωση υπό τους ορούς της προστασίας και της ανώτατης εποπτείας του κράτους.

Ο νομοθέτης εντάσσει στην παιδευτική διαδικασία και την "φυσική αγωγή", όπως ονομάζεται πλέον η γυμναστική αγωγή ως εκείνη την έννοια η οποία αντανακλά τις εκπαιδευτικές δραστηριότητες ως παιδεία δια της γυμναστικής. Ακολουθώντας το αρχαίο ελληνικό ρητό «νους υγιείς εν σώματι υγιές» ο νομοθέτης αναγνωρίζει πως για την τέλεια πνευματική και ηθική καλλιέργεια των νέων που είναι στόχος του κράτους απαραίτητη προϋπόθεση είναι και η σωματική άσκηση, η σωματική καλλιέργεια την οποία φυσικά και διακρίνει από τον αθλητισμό τον οποίο θέλει ως αθλητική δραστηριότητα. Επιπλέον Με τον ορό φυσική αγωγή θέτει μόνο παιδαγωγικούς στόχους με αποτέλεσμα να μην είναι δυνατόν να χαρακτηρίσουμε ως φυσική αγωγή καμιά άλλη δραστηριότητα παρά μονό αυτήν της εκπαιδευτικής διαδικασίας.

Οι παιδαγωγικοί στόχοι τους οποίους επιδιώκει μέσω της φυσικής αγωγής είναι απολύτως ίδιοι με αυτούς και της υπόλοιπης παιδευτικής διαδικασίας δηλαδή η ανάπτυξη υγιών προσωπικοτήτων που θα είναι πολιτικά και κοινωνικά οντά, θα ασχολούνται με τα κοινά, θα δρουν με δημοκρατικές διαδικασίες, θα σέβονται τις απόψεις των άλλων και θα μπορούν να συνεργαστούν με το υπόλοιπο κοινωνικό σύνολο. Παράλληλα θα λειτουργούν ως ελεύθερες προσωπικότητες δίχως τον φόβο αλλά με αξιοπρέπεια και με υπευθυνότητα.

Όλα αυτά είναι στοιχεία της ανθρώπινης προσωπικότητας τα οποία αναπτύσσονται και εξελίσσονται και μέσα από φυσική αγωγή.

Με λίγα λόγια ο νομοθέτης αντιλαμβάνεται την φυσική αγωγή ως το μέσο εκείνο που θα συμβάλλει στην ανάπτυξη ολοκληρωμένων προσωπικοτήτων από την εκπαιδευτική διαδικασία, ενώ τον αθλητισμό ως την αθλητική δραστηριότητα ως μια προσωπική επιλογή του κάθε ατόμου που θα τον βοηθήσει να βελτιώσει εκτός από τις σωματικές του ικανότητες και την κοινωνική του συμπεριφορά

7. ΦΟΡΕΙΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ

Φορείς δικαιωμάτων και υποχρεώσεων στον τομέα του αθλητισμού είναι Οι εξής:

- a) Κάθε φυσικό και νομικό πρόσωπο που κατά τεκμήριο συμμετέχει στην αθλητική και αγωνιστική δραστηριότητα και στην αθλητική ζωή ως μέλος της κοινωνίας του αθλητισμού
- b) Ο αθλητής φύσει και ο προπονητής, ο διαιτητής ομαδικών αθλημάτων, ο κριτής αγώνων, τα μέλη των αθλητικών σωματείων και λοιπών αθλητικών νομικών προσώπων κατά πλάσμα δικαίου, και οι φίλαθλοι κατά τεκμήριο αποτελούν μέλη της κοινωνίας του αθλητισμού,
- c) Το αθλητικό σωματείο, η υποκείμενη ένωση αυτών, η αθλητική ομοσπονδία, η Ελληνική Ολυμπιακή Επιτροπή(ΕΟΕ), καθώς και τα νομικά πρόσωπα που εξυπηρετούν την αθλητική και αγωνιστική δραστηριότητα κατά ειδικό τρόπο, οι κατά το νομό ειδικοί αθλητικοί φορείς, αποτελούν τα αθλητικά νομικά πρόσωπα.

Η ισχύουσα νομική κατάσταση, η συμπεριφορά και η συνολική δράση του προσώπου στον κύκλο της αθλητικής και σωματικής δραστηριότητας και πρακτικής του αθλητισμού και της φυσικής αγωγής, είτε αυτό είναι φυσικό πρόσωπο, είτε νομικό, ως εκπεφρασμένη εξωτερική συμπεριφορά και ως αιτία διαμόρφωσης της στην αθλητική πράξη, ενδιαφέρει το αθλητικό δίκαιο, όπως και άλλους συναφείς επιστημονικούς κλάδους της αθλητικής επιστήμης.

8. ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΙ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ

Ο αθλητισμός παρ' ότι αναγνωρίζεται ως κοινωνικό και ατομικό δικαίωμα- όπως άλλωστε είδαμε προηγουμένως-πολλές φορές οδηγεί σε περιορισμούς καθώς επεμβαίνει στη έννομη σφαίρα άλλων δικαιωμάτων τα οποία επίσης κατοχυρώνονται συνταγματικά και επομένως απολαμβάνουν της ίδιας βαρύτητας, ωστόσο παραμερίζονται απέναντι στο δικαίωμα που καλείται αθλητισμός, ενώ άλλες φορές παραμερίζεται αυτός έναντι κάποιου άλλου δικαιώματος. Οι περιορισμοί είναι ανεκτοί μόνο στο βαθμό που το επιτρέπει το Σύνταγμα και στόχος τους είναι η διασφαλιση της προστασίας του αθλητισμού όπως επίσης και για λόγους δημοσίου συμφέροντος. Συγκεκριμένα οι περιορισμοί αποσκοπούν στην διασφάλιση της ελεύθερης συμμετοχής στην αθλητική δραστηριότητα αλλά και στην προστασία του αθλητικού και του γενικότερου συμφέροντος.

Τα δικαιώματα με τα οποία έρχεται σε σύγκρουση και τίθεται το ερώτημα ποιο θα εφαρμοστεί και ποιο θα παραμεριστεί είναι τα εξής: η ελευθερία της γνώμης, το δικαίωμα του συνέρχεσθαι, η προσωπική Ελευθερία η οικονομική ελευθερία καθώς και η ελευθερία της επιλογής του αθλητικού σωματείου Πρέπει επίσης να αναφέρουμε και άλλα δυο δικαιώματα που είναι η αρχή της οικονομικής ελευθερίας και η αρχή της ιδιοκτησίας και του περιβάλλοντος.

▪ Η ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΤΗΣ ΓΝΩΜΗΣ

Στο ισχύσαν δίκαιο ο νομοθέτης δεν επέτρεπε στους προπονητές, διαιτητές και κριτές των αγώνων να εκφέρουν άποψη για τον αγώνα ούτε κατά την διάρκεια του ούτε και μετά την λήξη του ,προσπαθώντας με αυτό τον τρόπο να διασφαλίσει την ομαλότητα και την ηρεμία στην διεξαγωγή των αγώνων αλλά ταυτόχρονα να αποφύγει και διάφορα έκτροπα και φαινόμενα βίας που παρατηρούνται τόσο στους αγωνιστικούς χώρους από αθλητές όσο και έξω από αυτούς από τους φανατικούς οπαδούς που είναι γνωστοί και ως χούλιγκαν. Αυτή η ρύθμιση όπως είναι απόλυτα λογικό είναι στο σύνολό της αντισυνταγματική και υπέρμετρη, διότι δεν περιόριζε απλώς την ελευθερία έκφρασης της γνώμης αλλά την απαγόρευε εντελως, την εξαφάνιζε ολοκληρωτικά υπερβαίνοντας την αρχή της αναλογικότητας. Στο σημερινό βέβαια δίκαιο η αντισυνταγματική αυτή ρύθμιση έχει αντικαταθεί από άλλη δημοκρατική(άρθρο 19 παρ.1 του Συντάγματος), η

οποία τονίζει πως καθένας έχει το δικαίωμα να εκφράζει την άποψη του ελεύθερα μέσω του τύπου, εγγράφως ή και προφορικά τις σκέψεις του υπό την προϋπόθεση να τηρεί τους νόμους. Με την συγκεκριμένη διατύπωση ο νομοθέτης πετυχαίνει τον κύριο στόχο του δηλαδή την αποφυγή βίας αλλά και την επικράτηση της ομαλότητας και της ηρεμίας δίχως να προχωρήσει σε αντισυνταγματικές επιβολές.

▪ Η ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΤΟΥ ΣΥΝΕΡΧΕΣΘΑΙ

Έναν άλλο περιορισμό που θέτει ο αθλητισμός είναι στο δικαίωμα της ελευθερίας του συνεργεσθαι, εκφραση του οποίου αποτελεί η πρόσβαση των φιλάθλων στο γήπεδο για να παρακολουθήσουν την διεξαγωγή ενός αγώνα. Δυστυχώς τα τελευταία χρονιά παρατηρείται παγκοσμίως αλλά και στην χώρα μας όλο και περισσότερα φαινόμενα βίας, τα οποία συχνά οδηγούν σε τραυματισμούς ανθρώπων ακόμη και στο θάνατο. Το κράτος έκρινε πως λύση σε αυτό το ιδιαίτερος σοβαρό πρόβλημα είναι ο σωματικός έλεγχος πριν την είσοδο στο γηπέδου ύπαρξη αστυνομικής δύναμης στο γήπεδο για την προστασία των παικτών και διαιτητών κυρίως και σπάνια η απαγόρευση σε ορισμένους φιλάθλους να παρακολουθήσουν την αναμέτρηση από το γήπεδο.

Αυτές οι πράξεις φυσικά δεν αποτελούν καταστρατήγηση του δικαιώματος καθώς δεν απαγορεύουν το δικαίωμα στο σύνολο του, απλά το περιορίζουν προκειμένου να αποφευχθούν αρνητικά γεγονότα.

▪ Η ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Ο περιορισμός της προσωπικής ελευθερίας παρουσιάζει ομοιότητες με τον περιορισμό της ελευθερίας της γνώμης καθώς στοχος είναι και παλι η εξασφαλιση του αθλητικού ιδεώδους και των αθλητικών ηθών. Γι' αυτό το λόγο εφαρμόζονται κανονισμοί που οδηγούν στην στέρηση για παράδειγμα της φιλάθλου ιδιότητας ακόμη και ο χαρακτηρισμός ενός προσώπου φυσικού ή νομικού για τον αγωνιστικό χώρο και τον χώρο του αθλητισμού μη φιλάθλου, με τις κατά τον ειδικό νομό συνέπειες. Στις περιπτώσεις αυτές είναι εμφανές πως δεν πρόκειται απλά για περιορισμό της ελευθερίας αλλά πολύ περισσότερο για καταστρατήγηση της.

Η αγωνιστική εκδήλωση του ατόμου είναι συνασμένη με την προσωπική ελευθερία, για το λόγο αυτό τέτοιες ρυθμίσεις είναι στα όρια της συνταγματικής νομιμότητας, και πολλές φορές ξεπερνούν τα όρια με αποτέλεσμα να επιβάλλονται αντισυνταγματικές ρυθμίσεις.

▪ **ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΕΠΙΛΟΓΗΣ ΤΟΥ ΑΘΛΗΤΙΚΟΥ ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ**

Ο αθλητής είναι ελεύθερος να επιλέξει ο ίδιος το σωματείο της προτίμησής του για να προβεί σε συστηματική σωματική καλλιέργεια μέσα από ένα ή περισσότερα αθλήματα για να εξασφαλίσει την ελεύθερη αθλητική του δράση, προς ανάπτυξη της προσωπικότητας του και της αθλητικής του παιδείας. Οι οροί και οι προϋποθέσεις εγγραφών και μετεγγραφών των αθλητών, όπως η διαδικασία και τα όργανα καθορίζονται με ειδικούς κανονισμούς τους οποίους επικυρώνει η γενική συνέλευση οικείας ομοσπονδίας του κάθε αθλήματος και ασκεί έλεγχο νομιμότητας η διοίκηση εγγραφή και μετεγγραφή των αθλητών αποτελεί δικαίωμα των αθλητών, ενώ δεν μπορεί να πληγεί το δικαίωμα της άλλης πλευράς, που είναι εξίσου σημαντικό, αυτό δηλαδή των αθλητικών σωματείων στα οποία ανήκουν, κατά την αρχή ότι η ικανοποίηση του ενός δικαιώματος δεν μπορεί να καταργήσει την ύπαρξη του άλλου. Το δικαίωμα μετεγγραφής, στο βαθμό που δεν ασκείται ως κατάχρηση δικαιώματος εξασφαλίζει βασικές και στοιχειώδεις ελευθερίες του αθλητή ως φυσικό πρόσωπο. Το σωματείο εξίσου δικαιούται δια των αθλητών του να αναπτύξει και αυτό την προσωπικότητα του δια της αναπτύξεως των αθλημάτων που καλλιεργείται για το λόγο τούτο προβαίνει σε προγραμματισμό χώρων και δαπανών για την εξασφάλιση της προπόνησης στα αθλήματα που καλλιεργεί, αμοιβές στους προπονητές που απασχολεί, καθώς και στην εξασφάλιση αθλητικών χώρων και εγκαταστάσεων. Από την πλευρά του αθλητικού σωματείου αρκετές φορές υφίσταται κατάχρηση δικαιώματος και ο αθλητής καθίσταται όμηρος ή υποκείμενο σε κατάσταση ανελευθερίας όπως τούτο συμβαίνει πολλές φορές στον αμειβόμενο αθλητισμό. Στην καθημερινή κοινωνική ζωή ανακύπτουν ανάγκες και προβλήματα που επηρεάζουν την αθλητική ζωή και αποτελούν σπουδαίο λόγω ή ανώτερα βία, τα οποία καθιστούν αναγκαία την μετεγγραφή κάποιου αθλητή. Για να ικανοποιηθούν τα δικαιώματα αυτά και προς αποφυγή συγκρούσεων, τίθενται περιορισμοί οι οποίοι όμως δεν μπορούν να φτάσουν στο όριο της καταργήσεως δικαιώματος του ενός υπέρ του άλλου.

Κατά την νομολογία οι περιορισμοί που αφορούν τη συμμετοχή στην άθληση και αφορούν κυρίως μετεγγραφές αθλητών θα πρέπει να κρίνονται ως αναγκαίοι και δεν μπορεί να είναι υπέρμετροι ενώ η ύπαρξη σπουδαίου λόγου αίρει την αναγκαιότητα τους. Σε αντίθετη περίπτωση κρίνονται ως αντισυνταγματικοί.

▪ **ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ**

Τις τελευταίες δεκαετίες ο επαγγελματισμός έχει εισχωρήσει βαθιά στο χώρο του αθλητισμού ώστε να διακινούνται υπέρογκα ποσά με άμεση συνεπείας αθλητική δραστηριότητα να έχει εξελιχθεί περισσότερο σε οικονομική δραστηριότητα. Από την πλευρά του ο νομοθέτης οφείλει να προχωρήσει σε ρυθμίσεις που να εξασφαλίζουν το δικαίωμα της ελευθερίας στην οικονομική δραστηριότητα, στην αθλητική δράση για να προστατέψει τον αθλητικό θεσμό, αλλά και για την προστασία της εθνικής οικονομίας. Οι περιορισμοί αυτοί συμφωνά με την νομολογία επιβάλλονται στη συμβατική ελευθερία χάριν τιμής ελεύθερης δραστηριότητας άλλων ομάδων ή ατόμων του γενικού συμφέροντος. Ανάλογοι περιορισμοί έχουν θεσπιστεί για τα ανωτατα ορια αποδοχών στους αμειβομένους και επαγγελματίες αθλητές προκειμένου να αποτραπούν υπέρογκες αμοιβές.

▪ **ΑΡΧΗ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ**

Υπάρχει τέλος και μια ακόμη αρχή ,η οποία έχει περιοριστεί έστω και μια φορά στην χωρά μας έναντι της εφαρμογής του δικαιώματος του αθλητισμού. Η αρχή αυτή είναι της ιδιοκτησίας και της προστασίας του περιβάλλοντος και πιο συγκεκριμένα αναφερόμαστε στους Ολυμπιακούς αγώνες τόπι 2004 οπού στην προσπάθεια για την τελεία κατασκευή των απαιτητών υποδομών πολλές ιδιωτικές εκτάσεις καταπατηθήκαν και ταυτόχρονα μεγάλες εκτάσεις γης απαλλοτριωθήκαν ενώ πολλοί υδροβιότοποι, λίμνες, και αλλά φυσικά συστήματα μετατραπήκαν σε εγκαταστάσεις και ουσιαστικά ένα μέρος της φύσης θυσιάστηκε στον βωμό της άψογης εκτέλεσης των ολυμπιακών αγώνων, οι οποίοι είναι βεβαία ένα τεραστίας σημασίας γεγονός που συγκεντρώνει την προσοχή όλων, ωστόσο η καταπάτηση των εκτάσεων παραμένει μια αντισυνταγματική συμπεριφορά που παραμερίζεται χάριν του αθλητισμού.

9. ΦΑΡΜΑΚΟΔΙΕΓΕΡΣΗ

Μια από τις σημαντικότερες προσφορές του αθλητισμού εντοπίζεται στο θέμα της ψυχοσωματικής υγείας του ανθρώπου καθώς και στην απόκτηση ενός γυμνασμένου, υγιούς σώματος το οποίο όχι μόνο συμβάλλει στην βελτίωση των ατομικών ικανοτήτων αλλά πολύ περισσότερο παίζει καθοριστικό ρολό στην αποφυγή διάφορων ασθενειών και σωματικών-ψυχολογικών προβλημάτων. Είναι εξάλλου

ευρέως γνωστό πως αθλητισμός και υγεία είναι άρρηκτα συνδεδεμένα γιατί το ένα εξαρτάται από το άλλο και το αντίστροφο.

Από την άλλη πλευρά ο αθλητισμός τα τελευταία χρόνια έχει μετατραπεί από ερασιτεχνικός ,που σημαίνει πως μια νίκη ή μια ήττα εκτός από γόητρο δεν είχαν κανένα άλλο νόημα, σε επαγγελματικό, δηλαδή μέσω του αθλητισμού πλέον διακινούνται χρήματα πολύ περισσότερο από παλαιότερα. Και μάλιστα όσο περνούν τα χρόνια όλο και περισσότεροι επενδύουν στον αθλητισμό, γνωρίζοντας πως είναι ένα φαινόμενο που τυγχάνει καθολικής αναγνώρισης παγκοσμίως και που παράλληλα ασκεί επιρροή σε όλες τις εκφάνσεις της κοινωνικής ζώνης ιδιαίτερα των νέων. Όπως είναι απόλυτα λογικό όμως αυτοί που επενδύουν τα χρήματα τους για διαφήμιση μέσω του αθλητισμού επιλεγούν αθλητές –πρωταθλητές και γενικά αυτούς που θεωρούνε πετυχημένοι και είναι γνωστοί στο πλήθος. Επιπλέον πρέπει να αναφερθεί πως μια νίκη συχνά αποφέρει μεγάλα κέρδη τόσο στον αθλητή όσο και στα σωματεία. Όλες αυτές οι συνέπειες του επαγγελματικού αθλητισμού οδηγούν στην προσπάθεια για την επίτευξη της μέγιστης δυνατής απόδοσης και επομένως για να επιτευχθεί αυτό οι αθλητές ωθούνται σε ακραίες προπονητές μεθόδους. Για να μπορέσουν φυσικά να ανταπεξέλθουν σε αυτές τις απαιτήσεις δέχονται φαρμακευτική βοήθεια από παρασκευάσματα τα οποία να μην θα συμβάλλουν στην επίτευξη φοβερών αποδόσεων, μελλοντικά όμως προκαλούν σοβαρότατα προβλήματα στους αθλητές που τα προμηθεύονται.

Άλλωστε είναι όλο και πιο συχνά τα φαινόμενα θανάτων αθλητών κατά την διάρκεια αγώνων ενώ θα πρέπει να θεωρείται δεδομένη η εμφάνιση σοβαρότατων προβλημάτων υγείας σε μεγαλύτερες ηλικίες.

Στην προσπάθεια για την εξαφάνιση του φαινομένου του "dopping" όπως είναι ευρέως γνωστό, η διεθνής κοινότητα έχει ενεργοποιηθεί μέσω διεθνών οργανισμών και αθλητικών φορέων.

Στο ίδιο πνεύμα κινήθηκε και ο Έλληνας νομοθέτης ο οποίος πήρε θέση απέναντι σε αυτό το φαινόμενο ποινικοποιώντας την χρήση αλλά και την χορήγηση απαγορευμένων ουσιών.

Η φαρμακοδιεγερση συνιστά επομένως ανεπίτρεπτο περιορισμό του συνταγματικά κατοχυρωμένου δικαιώματος της υγείας(αρ.5 παρ.5 και 7 παρ.2 του Συντάγματος). Ο νομός 2725/1999, όπως τροποποιήθηκε με το νομό 3057/2002, προβλέπει το αδίκημα της χρήσης αναβολικών ουσιών από αθλητές.(άρθρα 128^A έπη.). συγκεκριμένα, δίνει ορισμό του ντόπινγκ και των απαγορευμένων ουσιών, παραθέτει τις απαγορευμένες ουσίες , προβλέπει διαδικασία ελέγχου για την ανίχνευση απαγορευμένων ουσιών και τέλος ορίζει την αντικειμενική υπόσταση των εγκλημάτων και προβλέπει πειθαρχικές κυρώσεις. Καθιερώνεται η νόθος αντικειμενική ευθύνη των αθλητών, στον οργανισμό των οποίων ανιχνευονται απαγορευμενες ουσίες, ενώ οι ποινές προβλέπονται οι εξής:

- a) Εγγραφή επίπληξη
- b) Προσωρινή απαγόρευση συμμετοχής σε αθλητικές συναντήσεις
- c) Ισόβια απαγόρευση συμμετοχής σε αθλητικές συναντήσεις
- d) Στέρηση κάθε είδους παροχών και ευεργετημάτων της Πολιτείας
- e) Επιστροφή κάθε είδους χρηματικής παροχής δοθείσης από την ημέρα τέλεσης της παράβασης
- f) Πρόστιμο μέχρι 100000 Ευρώ για επαγγελματίες αθλητές και
- g) Έκπτωση ή αποκλεισμός από την διοίκηση του αθλητικού φορέα.

Παρόμοιες ποινές προβλέπονται και για τους προπονητές και τρεις ιατρούς των αθλητών, ενώ βαρύτερες είναι οι ποινές σε περίπτωση υποτροπής. Τέλος να σημειωθεί ότι η καταδίκη σε αδίκημα σχετίζομε με το ντόπινγκ επιφέρει την απώλεια της φίλαθλη ιδιότητας.

10. Η ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΙΔΙΟΤΗΤΑ

ΕΝΝΟΙΑ

Ένα από τα κεντρικότερα πρόσωπα αν όχι το πιο κεντρικό που εμπλέκονται στην σφαίρα της αθλητικής δραστηριότητας είναι ο αθλητής, ως αθλούμενος ή αγωνιζόμενος σε ένα αθλητικό αγώνα. τίθεται βεβαίως το ερώτημα αν ο αρκούμενος, γυμναζόμενος ή αθλούμενος αποκτά την αθλητική ιδιότητα δίχως άλλο.

Στο ερώτημα αυτό ο νομός αλλά και η νομολογία απαντούν ναι τον εξής σαφέστατο τρόπο αθλητές νοούνται μονό εκείνοι που καλλιεργούν το σωματικό αθλητισμό και επιτυγχάνουν σε αυτόν ιδιαίτερες επιδόσεις. Στοιχειά επομένως τα οποία προσδιορίζουν τήξαν φύση του αθλητή είναι

- 1) Η σωματική καλλιέργεια
- 2) Οι μέσα αυτής ιδιαίτερες επιδόσεις σε κάποιον τομέας του αθλητισμού και της αθλητικής δραστηριότητας

Εξάλλου οι αθλητές μπορούν να καταταγούν στις εξής κατηγορίες:

- Ερασιτέχνες αθλητές της σωματειακής πυραμίδας
- Αμειβόμενοι αθλητές, οι οποίοι συνδέονται με συμβόλαιο παροχής υπηρεσιών με αθλητικό σωματείο, το οποίο διατηρεί τμήμα αμειβομένων αθλητών
- Επαγγελματίες ή ημιεπαγγελματίες αθλητές οι οποίοι συνδέονται με συμβόλαιο παροχής υπηρεσιών με Αθλητική

Ανώνυμη Εταιρεία(ΠΑΕ,ΚΑΕ)

Για τις δυο τελευταίες κατηγορίες οι προϋποθέσεις απόκτησης της αθλητικής ιδιότητας με αμοιβή ρυθμίζονται ειδικό κανονισμό για κάθε άθλημα που καταρτίζεται από το Δ.Σ. της οικείας επαγγελματικής ένωσης και της οικείας αθλητικής ομοσπονδίας. Ο κανονισμός αυτός εγκρίνεται από τον αρμόδιο Υπουργό αθλητισμού και δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Συνήθως είναι αναγκαία μια τυπική διαδικασία όπως η έκδοση δελτίου αθλητή και η εγγραφή του στα μητρώα των αθλητικών ομοσπονδιών. Χωρίς την τυπική αυτή διαδικασία, ο αθλούμενος ακόμα και αν τηρεί οικιοθελώς τις επιταγές και τόπους κανόνες της αθλητικής έννομης τάξης δεν αποκτά την αθλητική ιδιότητα.

ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΙΔΙΟΤΗΤΑ

Ο αθλούμενος αποκτά την αθλητική ιδιότητα μετά την έκδοση ειδικού δελτίου ταυτότητας από την αντίστοιχη ομοσπονδία, υστέρη από αίτηση του αθλητικού σωματείου στην δύναμη του οποίου ανήκει ο αθλητής για σωματική καλλιέργεια και επίδοση. Έτσι προϋποθέσεις απόκτησης της αθλητικής ιδιότητας είναι αυτές που τάσσονται από το νομό, η προσκόμιση της καταστασης αθλητών από το ενδιαφερόμενο σωματείο και η συμμετοχή των αθλητών σε αγώνες.

Ειδικότερα για την κατάσταση των αθλητών σωματείου, στη δύναμη του οποίου βρίσκεται ο αθλητής θα πρέπει να τονιστεί πως αυτή, μαζί με τα σχετικά φύλλα αγώνων από τα οποία προκύπτει συμμετοχή των αθλητών σε αυτούς τεκμηριώνει την ιδιότητα του αθλητή στα ενδιαφερόμενα πρόσωπα.

Έτσι τα παραπάνω στοιχεία καθιστούν την αθλητική ομοσπονδία υπό δέσμια αρμοδιότητα έκδοσης των δελτίων αθλητών. Αυτό σημαίνει ότι εφόσον μια ομοσπονδία ενεργήσει αντίθετα οι πράξεις αυτές θα είναι όχι μόνο εκτός νομού αλλά και σε ευθεία αντίθεση με το Σύνταγμα, το οποίο προστατεύει την ελεύθερη ανάπτυξη της προσωπικότητας και τη συμμετοχή στην κοινωνική και πολιτιστική ζωή, μέσω της ελεύθερης ανάπτυξης της αθλητικής δραστηριότητας σκοπό τον οποίο υπηρετεί ο ίδιος ο αθλητισμός.

Με την απόκτηση του δελτίου αθλητή ενεργοποιούνται τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις του στο αθλητικό σωματείο και στην αθλητική ζωή, όπως επίσης νομιμοποιείται ο αθλητής στην άσκηση αυτών των δικαιωμάτων του και καθίσταται υπεύθυνος για τις πράξεις ή παραλείψεις του στο κύκλο της αθλητικής δράσης.

Τέλος για να διατηρεί ο αθλητής την αθλητική του ιδιότητα θα πρέπει να κατέχει και τη φίλαθλο ιδιοτητα δηλαδή να επιδεικνύει την προσήκωσα διαγωγή και συμπεριφορά η οποία περιλαμβάνεται ψες έννοια στο φίλαθλο πνεύμα.

11. Η ΦΙΛΑΘΛΟΣ ΙΔΙΟΤΗΤΑ

ΕΝΝΟΙΑ

Ένα πολύ σημαντικό κομμάτι του αθλητισμού αποτελούν και οι φίλαθλοι διότι ο αθλητισμός έλκος των άλλων παρουσιάζει και θέαμα το οποίο παρακολουθούν οι φίλαθλοι. Οι φίλαθλοι βεβαία οφείλουν να κινούνται και εντός ενός πλαισίου συμπεριφοράς καθώς είναι συχνά τα φαινόμενα βίας και γενικότερα αρνητικών συμπεριφορών. Μάλιστα έχει δοθεί και ορισμός της φιλάθλου ιδιότητας προκειμένου να διαχωριστεί η φίλαθλος συμπεριφορά από όλες τις άλλες που δεν προάγουν τον πολιτισμό.

Η φίλαθλος ιδιότητα είναι στενότερη ως έννοια από το φίλαθλο πνεύμα επειδή για να υπάρχει η ιδιότητα πρέπει πρώτα να υπάρχει το φίλαθλο πνεύμα και να τηρούνται οι αρχές του.

Θεωρείται επομένως πως κατέχει κανείς την φίλαθλο ιδιότητα όταν "αγαπά την αγωνίστηκε γυμναστική και επιδιώκει την προαγωγή αυτών, με την ιδιότητα του διοικούντος τα γυμναστικά ή αγωνιστικά σωματεία ή συνδέσμους, ενώσεις και ομοσπονδίες ή του απλού μέλους αυτών, με την ιδιότητα του κριτή, του διαιτητή, του ιατρού ή του αρχηγού της ομάδας, εκείνου που επιδίδεται ενεργά σε κάποιο άθλημα με την ιδιότητα του αθλητή, εκείνου που είναι απλός φίλος κάθε είδους γυμναστικής και αγωνιστικής εκδήλωσης".

Ο φίλαθλος υπό οποιαδήποτε ιδιότητα έχει ως χρέος να έχει ως κίνητρο για την συμμετοχή στον αθλητισμό την ειλικρινή αγάπη γη αυτόν και να μην έχει ως απώτερο σκοπό την προσπορίσει υλικού κέρδους ή οικονομικού κέρδους. επιπλέον οφείλει να επιδεικνύει "ανεπίληπτο διαγωγή από απόψεως ήθους και συμπεριφοράς"

Από τα παραπάνω προκύπτουν οι βασικές προϋποθέσεις της φιλάθλου ιδιότητας που είναι:

- Η αγάπη, η ειλικρινής αγάπη για την γυμναστική, την αγωνιστική, την άθληση ή την άσκηση. Ως τέτοια χαρακτηρίζεται η συμπεριφορά του προσώπου που ασχολείται με τα γυμναστικά ή τα αθλητικά πράγματα και δε σχετίζεται με την απόκτηση υλικού οφέλους μέσω αυτών και την προσδοκία βελτίωσης της θέσης του οικονομικά. Η δραστηριοποίηση κάποιου με τον αθλητισμό δεν γίνεται " δη εαυτών " αλλά "χάριν αυτών", δηλαδή της

γυμναστικής και των αθλητικών πραγμάτων και της σημασίας που έχουν για την καλύτερη ζωή του ανθρώπου στην κοινωνία.

- Η επιδίωξη της παραγωγής της γυμναστικής και της αγωνιστικής. Αυτή θεωρείται ως μια βασική προϋπόθεση για να έχει κανείς τη φίλαθλο ιδιότητα σε οποια κατηγορία φιλάθλου και αν ανήκει. Δε φτάνει δηλαδή κανείς να ασχολείται με τον αθλητισμό αλλά πρέπει παράλληλα και αυτή η δραστηριότητα του να προάγει τη γυμναστική και τον αθλητισμό.
- Επίσης σημαντική προϋπόθεση αποτελεί η ανεπίλητος διαγωγή που αφορά το ήθος και την συμπεριφορά. Το μονό πρόβλημα που παρατηρείται εδώ είναι ότι ο ορός "ανεπίληπτο" είναι αρκετά αόριστος και αμυγδαλένιος, δεν καθορίζονται δηλαδή οι ενέργειες κατά την αθλητική δραστηριότητα που προσδιορίζουν το επιλήψιμο ήθος και την συμπεριφορά. Με την διατύπωση του αυτή ο νομός αφήνει πολλά περιθώρια ερμηνείας έτσι ώστε κάποιες φορές να ευνοείται και άλλες να αδικείται.

ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΦΙΛΑΘΛΩΝ

Οι φίλαθλοι ανάλογα με τον τρόπο που εκδηλώνουν το ενδιαφέρον τους για τον αθλητισμό γενικά, αλλά Καίτης γυμναστική και αγωνιστική ειδικότερα διακρίνονται στις εξής κατηγορίες:

- a) Αυτοί που διοικούν και τα μέλη κάθε φύσης γυμναστικού ή αγωνιστικού σωματείου, ενωσης, συνδεσμου ή ομοσπονδίας.
- b) Οι άρχοντες, οι κριτές, οι διαιτητές, οι γιατροί των αγώνων και οι αρχηγοί των γυμναστικών και αγωνιστικών ομάδων.
- c) Οι απλοί γιαλοί των κάθε είδους γυμναστικών και αθλητικών εκδηλώσεων.
- d) Όλοι οι ασκούμενοι και οι αθλητές όλων των ομάδων

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Σε ότι αφορά τις δυο πρώτες κατηγορίες οι φίλαθλοι που ανήκουν σε αυτές εκτός των παραπάνω γενικών προϋποθέσεων δεν πρέπει επίπλων κατά την άσκηση των καθηκόντων τους να έρχονται σε ουσιαστική αντίθεση προς τις αρχές του φιλάθλου πνεύματος με πράξεις ή παραλείψεις τους.

Για τους φιλάθλους της τρίτης κατηγορίας, αυτοί θεωρούνται ότι κατέχουν την φιλάθλο ιδιότητα όπως καθορίσετε γενικά για κάθε φιλάθλο υπό τις ειδικές προϋποθέσεις

- 1) Ότι αγαπούν τον αθλητισμό και την γυμναστική
- 2) Ότι επιδεικνύουν τον σεβασμό που αρμόζει προς τους γυμναζομένους και αγωνιζομένους χωρίς διάκριση εθνικότητας, τόπου καταγωγής ή σωματείου, όπως και προς τις αρχές που ασκούνται καθήκοντα τους μέσα στον αγωνιστικό χώρο.

Σχετικά με τους αθλητές και ασκούμενους, αυτοί είναι υποχρεωμένης κάθε γυμναστική ή αγωνιστική εκδήλωση να τηρούν τους κανονισμούς που έχουν ορισθεί δίχως παρεκκλίσεις και να εκτελούν τις εντολές των προϊσταμένων αθλητικών αρχών. Ειδικά για τους αθλητές η διατήρηση της φιλάθλου ιδιότητας έχει ιδιαίτερη σημασία, αφού αποτελεί προϋπόθεση και για την διατήρησης αθλητικής ιδιότητας. Βεβαία για τους ερασιτέχνες αθλητές η κατοχή της φιλάθλου ιδιότητας τεκμαίρετε, εφόσον φυσικά οι πράξεις τους δεν είναι αντίθετες προς το φιλάθλο πνεύμα. Για τους αμειβομένους και επαγγελματίες όμως αθλητές δεν είναι το ίδιο γιατί αυτοί δεν αναμειγνύονται στον αθλητισμό εξαιτίας της ειλκρινούς αγάπης τους προς το άθλημα ή τουλάχιστον όχι μονό εξαιτίας αυτής. Επιπλέον δεν τεκμαίρετε ότι εκδηλώνουν το ενδιαφέρον τους για τον αθλητισμό με μοναδικό κριτήριο την προαγωγή της αγωνιστικής και του αθλητισμού. Αντιθέτως η ανάμειξη τους γίνεται με κύριο στόχο την απόκτηση υλικού οφέλους και τη βελτίωση της οικονομικής τους κατάστασης με παράλληλη προώθηση του ανταγωνισμού των εταιρειών και των οπαδών τους.

Συμπαιραινουμε λοιπόν πως αν και κατά εξαίρεση του νομού αποκτούν οι επαγγελματίες αθλητές την αθλητική ιδιότητα είναι εξαιρετικά αμφίβολο κατά ποσό μπορούν να κατέχουν την φιλάθλο ιδιότητα.

12. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Ο αθλητισμός αποτελεί ένα αναπόσπαστο κομμάτι της κοινωνικής, οικονομικής και πολιτιστικής ζώνης της σημερινής κοινωνίας καθώς συμβάλλει καίρια στην διάδοση του πολιτισμού και την ανάπτυξη υγιών προσωπικοτήτων. Γη αυτό το λόγω είναι απόλυτα δικαιολογημένο το πλαίσιο που έχει θεσπιστεί από το συνταγματικό νομοθέτη για την προστασία των αθλητικού ιδεώδους ενώ είναι και ιδιαίτερα αναγκαίο να υπάρξει περισσότερη και συστηματικότερη μεριμνά για την προστασία του αθλητισμού από αρνητικά φαινόμενα που τον υποβαθμίζουν όπως είναι η χρήση αναβολικών ουσιών και τα φαινόμενα βίας μέσα και έξω από το γήπεδο. Πρέπει επίσης να τονιστεί και η διαφοροποίηση του αθλητισμού από φυσική αγωγή και η συμβολή της τελευταίας στην παιδαγωγική διαδικασία και τέλος τα μέλη που δραστηριοποιούνται στον αθλητισμό και γενικότερα όσοι είναι φορείς αυτού του συνταγματικά καθορισμένου δικαιώματος έχουν την υποχρέωση να διαφυλάξουν τις σπουδαίες αρχές που πρεσβεύει και να μην το αλλοιώσουν όπως συμβαίνει τα τελευταία χρόνια με τον επαγγελματικό αθλητισμό.

13. ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Ο αθλητισμός κατοχυρώνεται στο άρθρο 16 παρ.9 του ελληνικού Συντάγματος και διαχωρίζεται από την φυσική αγωγή καθώς επιτελούν διαφορετική λειτουργία. Ως δικαίωμα που προστατεύεται πολλές φορές προκειμένου να εφαρμοστεί προκαλεί τον περιορισμό άλλων κατοχυρωμένων δικαιωμάτων και συχνά τίθεται το ερώτημα αν είναι συνταγματικά επιτρεπτές τέτοιου είδους ενέργειες. Τα τελευταία χρόνια βεβαία έχει αλλάξει σημαντικά και έχει εξελιχθεί ενώ οι φορείς και γενικά τα άτομα που ασχολούνται με τον αθλητισμό έχουν διαφορετικούς στόχους σε σχέση με το παρελθόν ενώ παρατηρούνται και πολλά αρνητικά φαινόμενα όπως είναι η χρήση αναβολικών ουσιών τα οποία δεν προάγουν το αθλητικό ιδεώδες έτσι όπως έχει διαμορφωθεί από τα αρχαία χρόνια. Τα πιο σημαντικά πρόσωπα είναι οι ίδιοι οι συμμετέχοντες ενώ και πολύ σημαντικά πρόσωπα είναι και οι φίλαθλοι οι οποίοι από κοινού με τους αθλητές οφείλουν να κατανοήσουν και να προασπίσουν το αθλητικό ιδεώδες το οποίο είναι μεγαλύτερη συνεισφορά του αθλητισμού στον άνθρωπο καθώς τον βοηθεί να εξελιχθεί σε μια υγρή, δυνατή και ικανή προσωπικότητα. Γι αυτό το λόγω άλλωστε πρέπει να εξακολουθήσει να προστατεύεται συνταγματικά ο αθλητισμός.

14. SUMMARY

The sports are guaranteed in the article of 16 [par].9 Greek Constitution and are separated from the natural education, while carrying out different operation. As right that is protected a lot of times in order that it is applied, it causes the restriction of other guaranteed rights and often is placed the question if are constitutionally permissible such type energies. The last years certain it has changed considerably and it has been evolved while the institutions and generally the individuals, that are dealt with the sports, aim at different in relation with the past, while are observed also a lot of negative phenomena, as the use of anabolic substances that does not promote athletic ideal, thus as it has been shaped by the ancient years. The most important persons are himself participating while also very important persons are also the sports fans whoever joint with the athletes owe to comprehend and to vindicate athletic ideal whoever is bigger contribution of sports in the person, while him helps it develops in healthy, possible and capable personality. For this reason it should it continues be protected constitutionally sports.

15. NΟΜΟΘΕΣΙΑ

N. 75/1975
N. 879/1979
N. 1958/1991
N. 2725/1999
N. 3057/2002
N. 3479/2006
N. 3387/2005
N. 3379/2005
N. 3372/2005
N. 3342/2005
N. 3271/2204
N. 3293/2204
N. 3282/2004
N. 3262/2004
N. 3254/2004
N. 3250/2004
N. 3027/2003
N. 3130/2002
N. 3114/2003
N. 3057/2002
N. 3069/2002
N. 2947/2001
N. 2942/2001

16. ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ

296/1994 ΣΤΕ (70315)

Α ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΝΟΜΟΣ/1994 (1)

Αθλητές. Αμειβόμενοι και ερασιτέχνες καλαθοσφαιριστές. Υπογραφή συμβολαίου. Μονομερής ανανέωση του συμβολαίου από το Σωματείο. Περιορισμός της οικονομικής ελευθερίας των μερών. Ελάχιστη και ανώτατη διάρκεια του συμβολαίου. Μετεγγραφές. Λήξη του συμβολαίου. Αμφιβολία ως προς τον χρόνο λήξης του συμβολαίου. Παραπομπή στην επταμελή σύνθεση.

684/1998 ΕΦΘΕΣΣΑΛ (256134)

ΑΡΜ/1998 (468)

Σύμβαση εργασίας. Εννοια εξαρτημένης εργασίας. Αμειβόμενοι καλαθοσφαιριστές. Η σύμβαση εργασίας που συνάπτεται με αθλητικό σωματείο έναντι μισθού αποτελεί εξηρημένης εργασίας. Δυνατότητα σωματείων για μονομερή κατάρτιση του πρώτου επαγγελματικού συμβολαίου ερασιτεχνών αθλητών τους, εφόσον αυτοί παρά τη συμπλήρωση του 21ου έτους αρνούνται να συμπράξουν στην υπογραφή του. Τρόπος προσδιορισμού της αμοιβής στην περίπτωση αυτή. Αρμοδιότητα πολιτικών δικαστηρίων για επίλυση σχετικών διαφορών (διαδικασία εργατικών διαφορών). Υποχρέωση καλαθοσφαιριστή να παρέχει τις υπηρεσίες του στο ενάγον σωματείο.

2364/2002 ΠΠΡ ΑΘ (318348)

(ΔΕΕ 2002/595)

Προστασία προσωπικότητας. Δικαίωμα επί ίδιας εικόνας. Παράνομη προσβολή η χωρίς τη συναίνεση του εικονιζομένου δημοσίευση της φωτογραφίας. Η συναίνεση αυτή δεν καλύπτει και τη χρήση για διαφημιστικούς σκοπούς, όπου υπάρχει παράνομη προσβολή προσωπικότητας, έστω και αν δεν θίγεται η τιμή και η υπόληψη. Αντικειμενική ευθύνη ιδιοκτήτη εντύπου, αν υπάρχει πταίσμα συντάκτη ή αν αυτός είναι άγνωστος. Δημοσίευση παλαιών άσεμνων φωτογραφιών ηθοποιού χωρίς νέα συναίνεσή της. Μη νόμιμο το αίτημα για καταχώριση περίληψης της απόφασης, γιατί αυτό αφορά μόνο καταψηφιστικές και όχι αναγνωριστικές αγωγές και μόνο αν η προσβολή της προσωπικότητας προκύπτει από δημοσίευμα τύπου, όχι περιοδικού. Παράνομη προσβολή προσωπικότητας έστω και αν η ίδια είχε επιλέξει να καλλιεργεί τη δημόσια εικόνα της με συνεχείς εμφανίσεις, καθιστώντας εαυτόν αντικείμενο δημοσιογραφικής διερεύνησης. Προκύπτει σκοπός εξυβρίσεως και μειώσεως τιμής και υπόληψης. Ελευθεροτυπία και ελευθερία δημοσιογραφίας. Συνταγματικές αρχές και περιορισμοί. Δέχεται εν μέρει αγωγή.
Παρατηρήσεις Νάντιας Π. Κυπρούλη, ΔΕΕ 2002/598.

2147/2001 ΕΦ ΘΕΣΣΑΛ (330522)

(ΑΡΜ 2002/1161)

Αδικήματα που διαπράττονται διά του τύπου. Ευθύνη του ιδιοκτήτη του εντύπου κατά το ν. 1178/1981. Πότε θεμελιώνεται η ευθύνη αυτή. Χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης του θιγομένου προσώπου και ελάχιστο όριο αυτής. Προσβολή προσωπικότητας. Η φωτογράφιση προσώπου και η αναπαραγωγή ή η έκθεση της φωτογραφίας χωρίς τη συναίνεση του εικονιζομένου προσβάλλει την προσωπικότητά του. Εξαίρεση. Τα δικαιώματα της ελευθεροτυπίας και της ελεύθερης δημοσιογραφίας δεν πρέπει να ασκούνται καταχρηστικά και υπόκεινται σε νομοθετικούς περιορισμούς.

349/2007 ΣΤΕ (421147)

(Α΄ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΝΟΜΟΣ)

Αθλητισμός. Οι διαφορές που γεννώνται από πράξεις οργάνων της Ελληνικής Ομοσπονδίας Καλαθοσφαίρισης, οι οποίες σχετίζονται με τη διαδικασία ένταξης ή μεταγραφής επαγγελματία αθλητή σε αθλητική ανώνυμη εταιρεία, όπως είναι η έκδοση δελτίου αθλητικής ιδιότητας, είναι ιδιωτικές διαφορές και υπάγονται στη δικαιοδοσία των πολιτικών δικαστηρίων, αφού προέρχονται από νπιδ και ρυθμίζουν σχέση ιδιωτικού δικαίου. Ο έλεγχος των πράξεων αυτών από τον ΑΣΕΑΔ δεν μεταβάλλει το χαρακτήρα τους, αφού και οι αποφάσεις του τελευταίου υπάγονται επίσης στη δικαιοδοσία των πολιτικών δικαστηρίων. Απαράδεκτη η ένδικη αίτηση ακύρωσης.

377/2006 ΑΠ (395813)

(Α΄ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΝΟΜΟΣ)

Ανανέωση συμβολαίου καλαθοσφαιριστή. Η σχετική ρύθμιση του άρθρου 5 της ΥΑ 37495/1991 κείται εντός των ορίων της εξουσιοδοτικής διατάξεως του άρθρου 21 του Ν. 1958/1991 και δεν παραβιάζει την οικονομική και ειδικότερα την συμβατική ελευθερία, που κατοχυρώνεται στο άρθρο 5 παρ. 1 του Συντάγματος, αλλά ούτε και τα άρθρα 4 και 6 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Η αγωγή, με την οποία φέρεται ενώπιον των πολιτικών δικαστηρίων προς επίλυση οικονομική διαφορά, που προέκυψε μεταξύ των επαγγελματιών αθλητών ή των αθλητών με αμοιβή και των σωματείων που διατηρούν Τμήματα Αμειβομένων Αθλητών, είναι απορριπτέα ως απαράδεκτη, όταν δεν εξαντλήθηκε προηγουμένως η προβλεπόμενη από το Ν. 2725/1999 διαδικασία ενώπιον των πρωτοβαθμίων επιτροπών, ως διαιτητικών οργάνων και, στην περίπτωση κατά την οποία η οικονομική διαφορά προέκυψε από την ερμηνεία όρου της συμβάσεως και την εγκυρότητα ή μή αυτού, από τις διατάξεις του ΑΚ. Απόρριψη λόγου αναίρεσεως εκ της ΚΠολΔ 559 αρ. 19 (απορρίπτει αίτηση για την αναίρεση της Εφετείου Αθηνών 4878/2002).

377/2006 ΑΠ (395813)

(Α΄ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΝΟΜΟΣ)

Ανανέωση συμβολαίου καλαθοσφαιριστή. Η σχετική ρύθμιση του άρθρου 5 της ΥΑ 37495/1991 κείται εντός των ορίων της εξουσιοδοτικής διατάξεως του άρθρου 21 του Ν. 1958/1991 και δεν παραβιάζει την οικονομική και ειδικότερα την συμβατική ελευθερία, που κατοχυρώνεται στο άρθρο 5 παρ. 1 του Συντάγματος, αλλά ούτε και τα άρθρα 4 και 6 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Η αγωγή, με την οποία φέρεται ενώπιον των πολιτικών δικαστηρίων προς επίλυση οικονομική διαφορά, που προέκυψε μεταξύ των επαγγελματιών αθλητών ή των αθλητών με αμοιβή και των σωματείων που διατηρούν Τμήματα Αμειβομένων Αθλητών, είναι απορριπτέα ως απαράδεκτη, όταν δεν εξαντλήθηκε προηγουμένως η προβλεπόμενη από το Ν. 2725/1999 διαδικασία ενώπιον των πρωτοβαθμίων επιτροπών, ως διαιτητικών οργάνων και, στην περίπτωση κατά την οποία η οικονομική διαφορά προέκυψε από την ερμηνεία όρου της συμβάσεως και την εγκυρότητα ή μή αυτού, από τις διατάξεις του ΑΚ. Απόρριψη λόγου αναιρέσεως εκ της ΚΠολΔ 559 αρ. 19 (απορρίπτει αίτηση για την ανάιρεση της Εφετείου Αθηνών 4878/2002).

499/2006 ΣΤΕ (393096)

(Α΄ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΝΟΜΟΣ)

Αθλητισμός. Η έννοια και οι κατηγορίες των εξαιρετικών αγωνιστικών διακρίσεων, καθώς και τα κριτήρια διαμόρφωσης της σειράς προτεραιότητας μεταξύ περισσοτέρων δικαιούχων αθλητών, υποψηφίων για την εισαγωγή στις σχολές λιμενοφυλάκων, καθορίζονται στο άρθρο 34 του Ν. 2725/1999 και η σειρά

προτεραιότητας των διακρίσεων καθορίζεται με απόφαση του ΥΕΝ. Μή νόμιμα προηγήθηκαν του εκκαλούντος, που είχε τρίτη νίκη σε παγκόσμιο πρωτάθλημα, υποψήφιοι με χαμηλότερες θέσεις σε πρωταθλήματα. Δεκτές η έφεση και η αίτηση ακύρωσης.

9/2004 ΕΦ ΠΕΙΡ (350802)

(ΠΕΙΡΝΟΜ 2004/26)

Μίσθωση έργου - Διαφήμιση Μεταβολή επωνυμίας ΠΑΕ - Διαφήμιση σε φανέλες και στο σήμα ποδοσφαιρικής ομάδας - Παράβαση συμβατικών όρων - Υπαναχώρηση από τη σύμβαση - θετική και αποθετική ζημία σύμβασης μίσθωσης έργου. Η εργολήπτρια διέθεσε στην εργοδότρια την επωνυμία της και τη χρήση αυτής στα μέσα μαζικής ενημέρωσης, το σήμα της, τις φανέλλες και τα κοστούμια των ποδοσφαιριστών, το έμβλημα της ομάδας της, το λεωφορείο μεταφοράς των ποδοσφαιριστών της, τις μικροφωνικές εγκαταστάσεις του σταδίου κλπ, προκειμένου η τελευταία να διαφημιστεί ως ιδιωτικό εκπαιδευτικό ίδρυμα, ήτοι να φέρει στη δημοσιότητα την ύπαρξή της, έτσι ώστε να γίνει ευρύτερα γνωστή. Μή τήρηση των συμβατικών όρων. Εξώδικη δήλωση από το περιεχόμενο της οποίας αυτής, που εκτιμάται κατ' αντικειμενική κρίση σύμφωνα με τους κανόνες της καλής πίστης, αφού ληφθούν υπόψη και τα συναλλακτικά ήθη (άρθρα 200 και 288 του ΑΚ), σε συνδυασμό και με την εν γένει πιο πάνω συμπεριφορά της εργοδότριας που προηγήθηκε, συνάγεται,

ότι η τελευταία εξέφρασε με αυτή τη βούληση της προς υπαναχώρηση από την επίδικη σύμβαση, παρά το γεγονός ότι γίνεται σ' αυτή ρηματική χρήση της λέξης "καταγγελία" (π.ρ βλ. ΑΠ 149/1979 ΝοΒ 22.1042, ΑΠ 337/1974 ΝοΒ 22.1302, ΑΠ 689/1972 ΝοΒ 21.162, ΑΠ 158/1967 ΝοΒ 881, ΑΠ 662/1962 ΝοΒ 11.560 ΕΑ 6707/1977 ΝοΒ 20.395). Με την υπαναχώρηση καταργήθηκε από την αρχή η επίδικη εργολήπτρια σύμβαση, η δε εργονομική σχέση μεταξύ της εργοδότης και της εργολάβου διαλύθηκε αυτοδικαίως και ανσδρομικά και επήλθε απόσβεση όλων των αμοιβαίων υποχρεώσεών τους προς παροχή και αντιπαροχή που πήγαζαν από αυτή. Αφού επομένως η επίδικη σύμβαση λύθηκε με υπαναχώρηση ex tunc, και όχι με καταγγελία της εργοδότης, η εργολάβος δεν δικαιούται να λάβει από την πρώτη (εφεσίβλητη εργοδότης) το υπόλοιπο της συμφωνημένης εργολαβικής αμοιβής, και συνακόλουθα οι ένδικες αγωγές της με τις οποίες επιδιώκει την καταψήφισή του. Η περίληψη αυτή ελήφθη από το περιοδικό "ΠΕΙΡΑΙΚΗ ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ" εκδόσεως του Δ.Σ. Πειραιώς.

17. BIBΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- 1) Δημητροπουλος Α. , Παραδοσεις Συνταγματικου Δικαιου, Τομος Α 2001
- 2) Μαλατος Α. , Αθλητισμος και εννομη ταξη στην Ευρωπη, εκδοσεις Σακκουλα 2003
- 3) Παναγιωτοπουλος Δ.Π. , Αθλητικη εννομη ταξη- Ελληνικο κεντρο ερευνας αθλητικου δικαιου, εκδοσεις Σακκουλα
- 4) Παναγιωτοπουλος Δ.Π., Αθλητικο δικαιο, εκδοσεις Σακκουλα 2001
- 5) Σταμιρης Γ., Αθλητες και φιλαθλοι-Για μια κοινωνιολογια δικαιου
- 6) Δημητροπουλος Α., Ατομικα και κοινωνικα δικαιωματα- Παραδοσεις συνταγματικου δικαιου, Αθηνα 2005
- 7) Βενιζελος Ε., Η συνταγματικη υποδοχη του αθλητισμου, Πρακτικα διεθνους συνεδριου «ο θεσμος των ολυμπιακων αγωνων»in Πανδεκτης International Sports Law Review 1:2 1992
- 8) Λοβερδος Α., Η προστασια του αθλητισμου ψς ατομικο και κοινωνικο δικαιομα, Πρακτικα 1^{ου} διεθνους συνεδριου αθλητικου δικαιου in Πανδεκτης International Sports Law Review 1:2 1993
- 9) Δαγτογλου Π., Ατομικα δικαιωματα/ τομος Β´
- 10) Νασκου-Περρακη Π., Φυσικη αγωγη και αθλητισμος
- 11) Μαλατος Α., Η επιστημολογικη προσεγγιση του δικαιου
- 12) Παναγιωτοπουλος Δ.Π., Κατ επαγγελμα αθλητικη δραστηριοτητα

